

Sygn. akt: I C 890/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 stycznia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSO Robert Mokrzecki

Protokolant: sekr. sądowy Anna Bajtała

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2017 r. w Gorzowie Wielkopolskim

na rozprawie

sprawy z powództwa Powiatu (...)

przeciwko M. B.

o zapłatę kwoty 80.000 złotych

1. Zasądza od pozwanej M. B. na rzecz powoda Powiatu (...) kwotę 80.000 (osiemdziesiąt tysięcy) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 03.06.2014 roku do dnia zapłaty.
2. Zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 11.200 zł tytułem kosztów procesu.

SSO Robert Mokrzecki

Sygn. akt I C 890/16

UZASADNIENIE

Powód Powiat (...) wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym, że pozwana M. B. ma zapłacić powodowi kwotę 80.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.06.2014 r. do dnia zapłaty oraz koszty sądowe w terminie dwóch tygodni od dnia doręczenia nakazu; w przypadku złożenia przez pozwaną sprzeciwu, powód wniósł o zasądzenie od pozwanej na rzecz powoda kwoty 80.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 03.06.2014 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że w dniu 16.04.2014 r. została zawarta pomiędzy Starostą (...) a M. B. prowadzącą działalność pod firmą Piekarnia (...) z siedzibą w S., przy ul. (...), umowa nr (...) o refundację z Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy. Na podstawie umowy pozwana zobowiązała się do zorganizowania w miejscu prowadzenia swojej działalności dwóch stanowisk pracy w systemie dwuzmianowym, w terminie do dnia 31.07.2014 r., łącznie dla czterech osób bezrobotnych, na które po spełnieniu przewidzianych umową warunków uzyska refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia w wysokości 80.000 zł. Umowa określała zobowiązania pracodawcy wynikające z jej zawarcia, w tym obowiązek utrzymania stanowisk pracy utworzonych w związku z przyznaną refundacją przez okres co najmniej 24 miesięcy od daty pierwszego zatrudnienia i zatrudniania na tych stanowiskach w powyższym okresie tylko osób bezrobotnych skierowanych przez Powiatowy Urząd Pracy w S.. Pracodawca zobowiązany został m.in. do niezwłocznego powiadamiania PUP w S. o każdej planowanej zmianie mającej wpływ na realizację postanowień i zobowiązań wynikających z umowy, w tym o planowanej zmianie lokalizacji utworzonych stanowisk pracy w terminie 30 dni przed jej zaistnieniem. Umowa stanowiła także o braku możliwości

w trakcie jej trwania wydzierżawienia, likwidacji, sprzedaży lub przekazania innemu podmiotowi wyposażenia zakupionego w ramach przyznanej refundacji ani przejęcia refundowanych stanowisk pracy przez inny zakład pracy bez uprzedniej zgody Starosty udzielanej na pisemny wniosek pracodawcy wraz z uzasadnieniem, a naruszenie tego zakazu skutkowało, obowiązkiem zwrotu przez pracodawcę całości przyznanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania refundacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania do ich zwrotu. W dniu 02.06.2014 r. Starosta (...) dokonał refundacji poniesionych przez pozwaną kosztów wyposażenia stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych zgodnie z umową w kwocie 80.000 zł, na wniosek pracodawcy z dnia 19.05.2014 r. po uprzednim stwierdzeniu wywiązania się przez pracodawcę z warunków uzasadniających uzyskanie refundacji. Piekarnia (...) została wniesiona aportem do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością działającą pod firmą (...) Sp. z o.o., która przejęła dotychczasową działalność przedsiębiorstwa M. B. w całości pozyskując aktywa i pasywa, wstąpiła w prawa i obowiązki oraz przejęła zobowiązania przedsiębiorstwa, które wystąpiły na dzień przejęcia aportu. (...) Sp. z o.o. prowadzona jest w dotychczasowych obiektach produkcyjnych i biurowych na nieruchomości w S., przy ul. (...). Pozwana nie zwracała się do Starosty o wyrażenie zgody przed przejęciem jej firmy przez Spółkę (...). W ocenie powoda przekazanie zakupionego wyposażenia podmiotowi – (...) Sp. z o.o., zgodnie z § 4 ust. 17 umowy stanowi naruszenie warunków umowy, co skutkować powinno zwrotem refundacji. W piśmie z dnia 24.07.2015 r. pozwana zwróciła się o wyrażenie zgody na kontynuację zawartej umowy przez (...) Sp. z o.o., której jest Prezesem Zarządu i większościovym udziałowcem, wobec czego jest to równoznaczne z wyrażeniem zgody przez spółkę na podpisanie aneksu do umowy. Powiatowy Urząd Pracy w S. pismem z dnia 10.09.2016 r. poinformował pozwaną, że brak jest możliwości przejęcia zobowiązań (wstąpienia w prawa i obowiązki) wynikających z umowy nr (...) przez (...) Sp. z o.o., bowiem spółka nie spełniła warunków, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej, ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy tj. nie prowadziła działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku. Wobec powyższego Starosta (...) wezwał pozwaną do zwrotu całości przyznanej refundacji, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania refundacji, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania. Powód pismem z dnia 10.09.2015 r. wezwał pozwaną ostatecznie do zapłaty kwoty 80.000 zł stanowiącej zwrot refundacji kosztów doposażenia stanowisk pracy wynikającej z umowy nr (...) wraz z odsetkami do dnia zapłaty. Pozwana w ustalonym terminie należności nie uregulowała. Pomimo wniesienia aportem przedsiębiorstwa do (...) Sp. z o.o., pozwana M. B. jest nadal odrębnym aktywnym podmiotem gospodarczym, co potwierdza informacja o podmiocie w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej. Podniesiona okoliczność dodatkowo potwierdza, że w niniejszej sprawie doszło bezspornie do przekazania innemu podmiotowi wyposażenia zakupionego w ramach przyznanej refundacji oraz przejęcia refundowanych stanowisk pracy przez inny zakład pracy bez uprzedniej zgody Starosty (k. 2-10).

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 03 czerwca 2016 r. sygn. akt I Nc 101/16 Sąd Okręgowy w Gorzowie Wlkp. I Wydział Cywilny nakazał pozwanej, aby zapłaciła na rzecz powoda kwotę 80.000 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 03 czerwca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 1.000 zł z tytułu zwrotu kosztów procesu, w terminie dwóch tygodni od doręczenia nakazu, albo wniosła w tymże terminie do tutejszego sądu sprzeciw (k. 61).

Pozwana M. B. w dniu 04.07.2016r. złożyła sprzeciw, w którym zaskarżyła orzeczenie w całości i wniosła o oddalenie powództwa.

W uzasadnieniu podała, że stanowisko powoda jest błędne. M. B. nie wydzierżawiła, nie zlikwidowała, nie sprzedała, ani nie przekazała innemu podmiotowi wyposażenia zakupionego z udzielonej refundacji, a utworzone przez nią stanowiska pracy nie zostały przejęte przez inny zakład pracy. Zapis § 4 ust. 17 umowy nr (...) pozwana zrozumiała w ten sposób, że nie może zakupionych z refundacji rzeczy oddać, sprzedać, przenieść na obcy podmiot, osobę trzecią. Nie zdawała sobie sprawy, że jeżeli przekształci działalność gospodarczą w spółkę z o.o., w której będzie niemal jedynym udziałowcem i będzie jedynym członkiem zarządu, za wszelkie zobowiązania wobec PUP będzie odpowiadać pozwana i jej spółka zgodnie z art. 55⁽⁴⁾ kc, i która to spółka będzie kontynuować działalność gospodarczą

przedsiębiorstwa Piekarnia (...), z tymi samymi pracownikami, w tym samym miejscu, to PUP może uznać, że pozwana wyzbyła się przedmiotów na rzecz osób trzecich. Żaden urzędnik z PUP nie informował pozwanej, że z powodu uzyskania dofinansowania na stworzenie 2 miejsc pracy i zakupu dwóch sprzętów do piekarni, nie będzie mogła podjąć normalnej decyzji ekonomicznej, takiej jak o utworzeniu sp. z o.o. Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w szczególności jej art. 46, ani Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, nie przewidują takich zakazów. Środki z Funduszu Pracy na refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy mają być zabezpieczone przed defraudacją, ale nie mogą być odbierane beneficjentom takim jak pozwana, którzy wykorzystali środki zgodnie z ich przeznaczeniem i nie naruszyli warunków umowy łączącej ich z PUP. W ocenie pozwanej żądanie zwrotu refundacji byłoby w pełni uzasadnione, gdyby zakupione ze środków sprzęty M. B. sprzedała, a pieniądze zatrzymała, albo gdyby założyła spółkę, w której sprzedałaby udziały. M. B. żądanie zwrotu refundacji przez PUP uważa, za nadużycie prawa. Umowa łącząca ją z PUP w jej przekonaniu, nie zabraniała pozwanej podjętych działań tj. utworzenia sp. z o.o. (...) powoływanie się przez PUP na treść § 4 ust. 17 jest nie tylko błędne, bo pozwana nie przeniosła zakupionych rzeczy, ani zatrudnionych pracowników na inny podmiot, ale również wyjątkowo krzywdzące dla niej i pracowników. Zwrot refundacji spowoduje ogromne kłopoty finansowe nie tylko firmy, ale również zatrudnionych w niej osób. Takie działanie PUP jest sprzeczne z ideą udzielania wsparcia pracodawcom na utworzenie stanowisk pracy (k. 67-68;73-74).

Sąd Okręgowy, ustalił co następuje.

W dniu 16.04.2014 r. M. B. działająca pod firmą Piekarnia (...) zawarła z Starostą (...), działającym w imieniu Powiatu (...) umowę nr (...) o refundację z Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy.

Umowa została zawarta na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy; rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej.

Pomoc udzielana w oparciu o umowę stanowiła pomoc de minimis w rozumieniu przepisów rozporządzenia Komisji (WE) nr (...)z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu do pomocy de minimis i jest udzielana zgodnie z przepisami tego rozporządzenia.

M. B. działająca pod firmą Piekarnia (...) zobowiązała się zorganizować w miejscu prowadzenia swojej działalności zlokalizowanej pod adresem: (...)-(...) S., przy ul (...), dwa stanowiska pracy w systemie dwuzmianowym, w terminie do dnia 31.07.2014 r. łącznie dla czterech osób bezrobotnych, na które po spełnieniu przewidzianych warunków umowy uzyskała refundację kosztów wyposażenia i doposażenia w kwocie 80.000 zł, poniesionych zgodnie ze szczegółową specyfikacją wydatków.

W § 3 i 4 umowy nr (...) określone zostały zobowiązania pozwanej wynikające z zawarcia umowy, w tym zatrudnienia na refundowanym stanowisku pracy na podstawie umowy o pracę i w pełnym wymiarze czasu pracy na okres 24 miesięcy, bezrobotnego skierowanego przez Powiatowy Urząd Pracy w S.. Ponadto w § 3 ust. 11 pozwana zobowiązana była do niezwłocznego powiadomienia urzędu o każdej planowanej zmianie, mającej wpływ na realizację postanowień i zobowiązań wynikających z niniejszej umowy, w tym o zmianie lokalizacji stanowiska pracy objętego refundacją, zmianie lokalizacji siedziby i miejsca prowadzenia działalności gospodarczej pracodawcy, zmianie nazwy i formy organizacyjno - prawnej pracodawcy.

W trakcie trwania umowy niedopuszczalne było wydzierżawienie, likwidacja, sprzedaż lub przekazanie innemu podmiotowi wyposażenia zakupionego w ramach przyznanej refundacji, ani przejęcia refundowanych stanowisk pracy przez inny zakład pracy bez uprzedniej zgody Starosty, na pisemny wniosek pracodawcy wraz z uzasadnieniem (§ 4 ust. 17 umowy).

W przypadku naruszenia pozostałych warunków umowy, z zastrzeżeniem § 4 ust. 6 umowy oraz złożenia niezgodnych z prawdą oświadczeń, zaświadczeń lub informacji stanowiących załączniki do wniosku o refundację, pracodawca zobowiązany jest do zwrotu całości przyznanej refundacji, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania refundacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania Starosty do ich zwrotu (§ 6 ust. 1 umowy).

W dniu 02.06.2014 r. Starosta S. dokonał refundacji poniesionych przez pozwaną kosztów wyposażenia stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych zgodnie z umową nr (...) w kwocie 80.000 zł, na wniosek pozwanej z dnia 19.05.2014r., po stwierdzeniu wywiązania się przez M. B. z warunków uzasadniających uzyskanie refundacji.

Dowód: umowa nr (...) z dnia 16.04.2014 r. o refundację z Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy – k. 11-17; załącznik nr 1 do umowy nr (...) z dnia 16.04.2014 r. o refundację z Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy – k. 18; załącznik nr 2 do umowy nr (...) z dnia 16.04.2014 r. o refundację z Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy – k. 19; załącznik nr 3 do umowy nr (...) z dnia 16.04.2014 r. o refundację z Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy – k. 25-27; załącznik do rozliczenia wydatków poniesionych na wyposażenie lub doposażenie stanowisk pracy dla skierowanych bezrobotnych – k. 28-29; zlecenie wypłaty nr WnDop/14/0014z dnia 02.06.2014 r. – k. 30;

W trakcie trwania umowy nr (...) przedsiębiorstwo Piekarnia (...) zostało wniesione aportem do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością działającą pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółka zaczęła prowadzić działalność gospodarczą w dniu 03.06.2015 r. Przed przejęciem firmy przez spółkę, M. B. nie zwracała się do Starosty (...) o wyrażenie zgody na wniesienie aportem przedsiębiorstwa do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. M. B. jest współnikiem spółki, posiada 30 udziałów o łącznej wartości 30.000 zł. Wysokość kapitału zakładowego to 32.000 zł.

Pismem z dnia 30.06.2015 r. M. B. poinformowała Powiatowy Urząd Pracy w S., że w dniu 07.05.2015 r. przedsiębiorstwo Piekarnia (...) zostało wniesione aportem do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością. Spółka (...) przejęła dotychczasową działalność przedsiębiorstwa (...) w całości pozyskując aktywa i pasywa, wstąpiła w prawa i obowiązki oraz przejęła zobowiązania przedsiębiorstwa, które wystąpiły na dzień przyjęcia aportu. (...) Sp. z o.o. prowadzona jest w dotychczasowych obiektach produkcyjnych i biurowych na nieruchomości w S., przy ul. (...).

Pismem z dnia 17.07.2015r. Powiatowy Urząd Pracy w S. poinformował pozwaną, że przekazanie zakupionego wyposażenia innemu podmiotowi zgodnie z umową nr (...) stanowi naruszenie warunków umowy. Stroną umowy zawartej z Starostą (...) była M. B. prowadząca działalność pod firmą Piekarnia (...) i to ona zobowiązana była do spełniania warunków wynikających z umowy. Wskazano, że M. B. nie zwracała się do Starosty o wyrażenie zgody przed przejęciem firmy przez spółkę (...).

Pismem z dnia 24.07.2015 r. M. B. podniosła, że wniesienie aportem całego przedsiębiorstwa do nowo utworzonej spółki oznacza nie tylko przejęcie aktywów przedsiębiorstwa osoby fizycznej, ale również przeniesienie umów zawartych z pracownikami, wszystkich umów i kontraktów zawartych z kontrahentami i dostawcami, firmy i marki produktów, jak również zgromadzonej dokumentacji technicznej, księgowej i kadrowej. W piśmie pozwana przyznała, że nie poinformowała wcześniej Powiatowego Urzędu Pracy w S. o wniesieniu aportem przedsiębiorstwa do spółki, zakładając że zmiana strony umowy o dotację nr (...) z dnia 16.04.2014 r. nastąpi niejako z "automatu". W piśmie pozwana zawróciła się z prośbą o wyrażenie zgody na kontynuację zawartej umowy nr (...) z dnia 16.04.2014 r. przez (...) Sp. z o.o.

Pismem z dnia 14.08.2015r. Powiatowy Urząd Pracy w S. zobowiązał (...) Sp. z o.o. do złożenia dokumentacji potwierdzającej spełnienie warunków na wstąpienie innego podmiotu w obowiązki strony umowy o refundację. W odpowiedzi na złożone przez pozwaną wymagane dokumenty, pismem z dnia 10.09.2015 r. Powiatowy Urząd Pracy w S. poinformował pozwaną o braku możliwości przejęcia zobowiązań wynikających z umowy nr (...) o refundację z Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy zawartej w dniu 16.04.2014 r., przez (...) Sp. z o.o., w związku z faktem, że spółka nie spełnia warunków tj. nie prowadzi działalności gospodarczej przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających złożenie wniosku. Pismem strona powodowa poinformowała nadto pozwaną,

że kwotę refundacji w wysokości 80.000 zł oraz odsetek ustawowych, które na dzień 10.09.2015 r. wynosiły - 10.349,59 zł, pozwana zobowiązana jest zwrócić na konto PUP w S. w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania.

Dowód: pismo z dnia 30.06.2015 r. – k. 31; pismo z dnia 17.07.2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 32; 33; pismo z dnia 24.07.2015 r. – k. 34; pismo z dnia 14.08.2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 35; dokumenty: dane dotyczące wnioskodawcy występującego o zgodę na przejęcie zobowiązań; oświadczenie z dnia 20.08.2015 r.; oświadczenie wnioskodawcy ubiegającego się o pomoc de minimis; formularz informacji przedstawianych przy ubieganiu się o pomoc de minimis; zaświadczenie o pomocy de minimis - k. 36-39; 40-41; 42;43-46; 47; wydruk z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 04.09.2015 r., z dnia 31.08.2016 r. – k. 48-50; 87-92; pismo z dnia 10.09.2015 r. wraz z potwierdzeniem odbioru – k. 51;52;

Pismem z dnia 02.12.2015 r. PUP w S. w związku z niedotrzymaniem warunków umowy nr (...), wezwał ostatecznie pozwaną do zapłaty kwoty 80.000 zł, stanowiącej zwrot refundacji kosztów doposażenia stanowisk pracy oraz odsetek ustawowych od dnia 04.06.2014 r. do dnia zapłaty. Piekarnia (...) jest nadal aktywnym podmiotem gospodarczym.

Dowód: ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 09.12.2015 r. – 53;

wydruk z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej – k. 54;93;

W celu zabezpieczenia wykonania umowy nr (...) pozwana złożyła oświadczenie o poddaniu się egzekucji na podstawie art. 777 § 1 pkt 5 kpc co do obowiązku zapłaty na rzecz Powiatu (...) kwoty otrzymanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi w przypadku wypowiedzenia umowy od dnia uzyskania refundacji do dnia całkowitej spłaty należności głównej, kosztami sądowymi i egzekucyjnymi maksymalnie do wysokości 112.000 zł, wykonanie obowiązku opisanego wyżej zostało uzależnione od jednokrotnego wezwania M. B. przez Powiat (...) listem poleconym z żądaniem zapłaty kwoty refundacji wypłaconej zgodnie z umową wraz z odsetkami ustawowymi, kosztami sądowymi i egzekucyjnymi.

Dowód: akt notarialny rep. A nr (...) – k. 125-126;

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Powództwo okazało się zasadne.

Podstawą żądania w przedmiotowej sprawie jest umowa stron z 16.04.2014r. nr (...) o refundację z Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, a dokładnie § 6 ust. 1 w zw. z § 4 ust. 17. Umowa została zawarta na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1 oraz ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, tj. z dnia 26 marca 2013r. (Dz. U z 2013r. poz. 674) ; rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012 r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej.

Istota sporu sprowadzała się do ustalenia, czy zaistniały przesłanki uzasadniające żądanie zwrotu udzielonej pozwanej refundacji przez stronę powodową.

W § 4 ust. 17 umowy nr (...) znajduje się zapis, zgodnie z którym w trakcie trwania umowy niedopuszczalne jest wydzierżawienie, likwidacja, sprzedaż lub przekazanie innemu podmiotowi wyposażenia zakupionego w ramach przyznanej refundacji, ani przejęcia refundowanych stanowisk pracy przez inny zakład pracy bez uprzedniej zgody Starosty na pisemny wniosek pracodawcy wraz z uzasadnieniem.

Umowa została zawarta pomiędzy M. B., działającą pod firmą Piekarnia (...) a Starostą (...). W ramach umowy pozwana zobowiązała się do zorganizowania w miejscu prowadzenia swojej działalności dwóch stanowisk pracy w systemie dwuzmianowym, łącznie dla 4 osób bezrobotnych, na które po spełnieniu przewidzianych umową warunków otrzymała refundację kosztów wyposażenia lub doposażenia (piec, krajalnica) stanowisk pracy (80.000 zł),

poniesionych zgodnie ze szczegółową specyfikacją wydatków stanowiącą załącznik nr 1 do umowy. W trakcie trwania umowy nr (...) przedsiębiorstwo Piekarnia (...) zostało wniesione przez pozwaną aportem do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością działającą pod firmą (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. W utworzonej spółce (...) objęła 30 udziałów o łącznej wartości 30.000 zł. Wysokość kapitału zakładowego spółki wynosi natomiast 32.000 zł. Nie ulega wątpliwości, że wniesienie aportu - przedsiębiorstwa Piekarnia (...), jest jednoznaczne z przekazaniem innemu podmiotowi prawnemu. Obejmuje to również zmianę właścicielską wyposażenia zakupionego w ramach przyznanej refundacji.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwana twierdziła, że nie przekazała innemu podmiotowi wyposażenia zakupionego z udzielonej refundacji, a utworzone stanowiska pracy nie zostały przejęte przez inny zakład, albowiem spółka z o.o. będzie kontynuowała tę samą działalność, z tymi samymi pracownikami, w tym samym miejscu pracy.

Nie może być wątpliwości, że spółka z ograniczoną odpowiedzialnością jest odrębnym podmiotem prawnym w odniesieniu do działalności Piekarnia (...). W Piekarni (...), podmiotem prowadzącym działalność jest osoba fizyczna – M. B., a działalność podlega wpisowi do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej, z kolei (...) Sp. z o.o. jest podmiotem gospodarczym posiadającym osobowość prawną, podlegającym wpisowi do Krajowego Rejestru Sądowego. Sąd podkreśla dodatkowo, że jak wynika z załączonych wydruków z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (k. 54;93) Piekarnia (...) jest nadal aktywnym podmiotem gospodarczym. Bez znaczenia pozostaje również fakt, że pozwana w spółce jest większościowym współnikiem, jak i prezesem jej zarządu. Spółka (...) nie powstała w wyniku przekształcenia w trybie art. 551 § 5 ksh.

M. B. pismem z dnia 30.06.2015 r. poinformowała jedynie stronę powodową o utworzeniu nowego podmiotu i wniesieniu przedsiębiorstwa aportem do spółki. Potwierdziła, że nie wystąpiła do starosty o zgodę na wniesienie aportem do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością przedsiębiorstwa Piekarni (...), do czego zgodnie z § 4 ust. 17 umowy była zobowiązana.

Należy także wskazać, że o refundację mogą ubiegać się podmioty, które spełniają wymogi określone w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej, m.in. wymóg prowadzenia przez podmiot działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku (§ 2 ust. 3 pkt 2 rozporządzenia). Sąd zwraca uwagę, że (...) Sp. z o.o., która została utworzona przez pozwaną (spółka zaczęła prowadzić działalność gospodarczą w dniu 03.06.2015r.), gdyby wystąpiła o zawarcie ze stroną powodową umowy o refundację z Funduszu Pracy kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy, refundacji takiej by nie otrzymała, bowiem nie spełniała wymogu wynikającego z § 2 ust. 3 pkt 2 ww. rozporządzenia (6-miesięcznej działalności). W ocenie sądu takie działanie pozwanej ewidentnie zmierzało do obejścia przepisów ww. rozporządzenia.

W toku procesu, strona pozwana zarzucała, że z żadnego powszechnie obowiązującego przepisu prawa nie wynika zakaz określony w § 4 ust. 17 umowy z dnia 16.04.2014 r. będący podstawą roszczeń powódki, a zatem pozwana nie naruszyła żadnego obowiązku ustawowego wynikającego z ww. przepisów. Ponadto w ocenie pozwanej § 5 i § 6 ust. 1 umowy nr (...) zawierają zastrzeżenie kary umownej, w rozumieniu art. 484 § 1 kc, na wypadek niewywiązania się przez pozwaną z obowiązków umownych, których charakter jest bezspornie niepieniężny. Zastosowanie znajduje również art. 484 § 2 kc, a więc prawo żądania przez pozwaną zmniejszenia kary umownej w sytuacji, gdy zobowiązanie zostało w znacznej części wykonane albo gdy kara umowna jest rażąco wygórowana.

Umowa nr (...) została zawarta na określonych warunkach, w oparciu o określone regulacje pomocy publicznej. W związku z tym wymogi te muszą być przestrzegane w ocenie Sądu literalnie. Wobec naruszenia przez pozwaną postanowień umowy (§ 4 ust. 17), jest ona zobowiązana zgodnie z § 6 ust. 1 umowy, do zwrotu całości przyznanej refundacji.

Na podstawie art. 46 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, tj. z dnia 26 marca 2013r. (Dz. U z 2013r. poz. 674) Starosta z Funduszu Pracy może zrefundować podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą koszty wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego w wysokości określonej w umowie. Zgodnie z ust. 2 przywołanego przepisu podmiot prowadzący działalność gospodarczą jest obowiązany dokonać zwrotu, w terminie 30 dni od dnia doręczenia wezwania starosty, otrzymanych środków wraz z odsetkami, jeżeli zatrudnił na utworzonym stanowisku pracy skierowanego lub skierowanych bezrobotnych w pełnym wymiarze czasu pracy łącznie przez okres krótszy niż 24 miesiące albo naruszył inne warunki umowy o refundację.

Przepis § 4 ust. 2 rozporządzenia, Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 kwietnia 2012r. w sprawie dokonywania z Funduszu Pracy refundacji kosztów wyposażenia lub doposażenia stanowiska pracy dla skierowanego bezrobotnego oraz przyznawania środków na podjęcie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2012r. poz. 457) wskazuje istotne składniki treści czynności prawnej. Pozostałe zobowiązania strony ustalają w umowie, z uwzględnieniem celu tej czynności. Umowa o refundację powinna być zawarta na piśmie pod rygorem nieważności oraz zawierać w szczególności zobowiązanie podmiotu, przedszkola, szkoły lub producenta rolnego do zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami, o których mowa w art. 46 ust. 2 ustawy, w przypadku naruszenia pozostałych warunków umowy. Podstawą refundacji jest umowa zawarta przez starostę z podmiotem, przedszkolem, szkołą lub producentem rolnym, zwana dalej „umową o refundację” (§4 ust. 1). § 2 rozporządzenia określa wymogi wniosku o refundację, w tym oświadczenie o prowadzeniu przez podmiot działalności gospodarczej, w rozumieniu przepisów o swobodzie działalności gospodarczej, przez okres 6 miesięcy bezpośrednio poprzedzających dzień złożenia wniosku.

Pozwana zawarła umowę i tym samym wyraziła zgodę na znajdujące się w niej zapisy. Bezsprzecznym jest, że M. B. naruszyła obowiązek wynikający z umowy, skutkujący powinnością zwrotu otrzymanych środków wraz z odsetkami.

Nie sposób również przyjąć, że w przedmiotowej sprawie mogą mieć zastosowanie przepisy o karze umownej w rozumieniu art. 483 kc i jej miarkowaniu. W umowie nie ma wprost sformułowania, że § 5, czy § 6 ust. 1 zawierają kary umowne. Stosownie do art. 483 §1 kc można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Zawarta przez strony umowa nie zawiera sformułowań regulujących sposób określenia odszkodowania, a jedynie warunki zwrotu otrzymanej refundacji. Podstawą takiego uregulowania jest przywołany już wyżej art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Pozwana nie miała w ocenie Sądu wątpliwości co do treści umowy, czy jej interpretacji. Wezwana na rozprawę celem przesłuchania, nie stawiała się i nie wskazała na istnienie takowych. Zapisy zawartej umowy nie wymagają szczególnego objaśnienia, jasno określają obowiązki, prawa, jak również konsekwencje naruszenia postanowień. Konkretny podmiot otrzymuje pieniądze na określonych w umowie warunkach, jeżeli natomiast ich nie spełnia, dający pieniądze może domagać się zwrotu. Nie ma możliwości, aby uprawnienia wynikające z tej umowy przenieść na inny podmiot, bez uprzedniej zgody drugiej strony czynności prawnej.

O tym jakie są konsekwencje niedotrzymania umowy pozwana musiała sobie zdawać sprawę, złożyła bowiem w wymaganej formie oświadczenie o poddaniu się egzekucji.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy w punkcie I wyroku zasądził od M. B. na rzecz powoda kwotę 80.000 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 03.06.2014 r., bowiem zgodnie z § 6 ust. 1 umowy nr (...), pracodawca zobowiązany był do zwrotu całej przyznanej refundacji wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia otrzymania refundacji. Jak wynika z załączonego zlecenia wypłaty (k. 30), przekazanie refundacji na rachunek bankowy pozwanej nastąpiło w dniu 02.06.2014 r.

Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie doprowadziła Sąd Okręgowy do wniosków ujętych powyżej. Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów. Strony nie kwestionowały prawdziwości i wiarygodności zgromadzonych w toku procesu dokumentów, a Sąd nie dopatrywał się przyczyn, dla których miałby czynić to z urzędu.

Na marginesie jedynie należy wskazać, że art. 23¹ §1 kp reguluje wyłącznie kwestie stosunków pracy w sytuacji przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę.

Pozwana przegrała proces i tym samym zobowiązana jest do zwrotu kosztów zgodnie z treścią art. 98 § 1 i 3 kpc. Na zasądzoną z tego tytułu sumę składają się opłata od pozwu – 4.000 zł, koszty zastępstwa – 7.200 zł. Łącznie 11.200 zł.

SSO Robert Mokrzecki